

Kubek figlarski

Wymiary: wys. 9,3 cm, śred. wylewów 4,4 cm, śred. brzuśców 5,3-5,5 cm, śred. den 4,7- 5 cm, szer. ucha 1,8 cm Datowanie: XVI w. Miejsce: badania archeologiczne we Fromborku Materiał: kamionka barwa szara, szkliwo solne. Potrójny kubek figlarski z uchem (gesichtskrug) - trzy połączone brzuściami dzbanuszki, brzuście łagodnie wydęte, silnie wyodrębnione profilowane stopki, na brzuściach plastyczne wyobrażenie

twarzy, w formie typowej dla naczyń z Raeren, w częściach przydennych żłobki dookólne. Częściowa rekonstrukcja. Naczynia z kamionki znano w Europie od wczesnego średniowiecza, wytwarzano je z gliny o dużej zawartości kwarcytu i skalenia, wypalanej w temp. ok. 1200°C. Wyroby kamionkowe okazały się bardzo przydatne w gospodarstwie domowym. O ich użyteczności zdecydowały takie walory jak: spieczony, twardy czerep, wytrzymały, nienasiąkliwy i odporny na kwasy. Naczynia kamionkowe miały kolor szary, biały, kremowy, rzadziej brunatny, pokrywano je zwykle szkliwem solnym, a zdobiono rytym ornamentem i nakładkami plastycznymi. Z ich wyrobów w średniowieczu słynęły szczególnie ośrodki niemieckie w Siegburgu, czy Raaren. Szczególną i popularną w średniowieczu formą były naczynia kamionkowe z uformowaną na brzuścu plastyczną maską, jak w przypadku naczynia ze zbiorów fromborskich - rzadko spotykanego, zabawnego, potrójnego „twarzowego” kubka w typie wyrobów z ośrodka w Raaren. Kamionka. Katalog zbioru Muzeum Narodowego w Gdańsku, Gdańsk 1991 Prawa do wizerunku cyfrowego: CC BY 1.0 <https://creativecommons.org/licenses/by/1.0/deed.pl>